



Nedavno mi je jedna osoba koja je bila blizak saradnik pokojnih istraživača, Barbare Bartholic i Dr Karle Turner, i koja se takođe godinama bavi istraživanjem vanzemaljske manipulacije ljudskih bića i terapijom žrtava vanzemaljskih otmica, skrenula pažnju na neke radove italijanskog naučnika po imenu Corrado Malanga, za koje se čini da imaju dosta veze s realnošću i navodno, pokazuju dobre rezultate u praksi.

Preneseno sa: [Galaksija forum, preveo B.P.](#)

Samo-inducirana metoda za stalno zaustavljanje vanzemaljskih otmica

Dr Corrado Malanga

Naslov originalnog članka: [SIMBAD](#) (Self Induced Method for Blocking Abductions Definitely)

Sjedite ili ležite koliko je moguće udobnije gdje vas ništa ne može uznemiravati i zatvorite oči. Zamislite da ste voditelj jedne TV emisije. U vašem umu napravite sliku studija i stola oko kojeg će sjediti gosti koje ćete pozvati.

Uzmite malo vremena kako bi zamislili materijale i boje koje će te koristiti za opremanje studija, stolice i ostali namještaj. Osjećajte stvarno pažljivo toplinu koju šire oko sebe ti materijali i boje koje ste koristili da opremite cijeli studio. Zamislite njihovu strukturu i temperaturu koju zrače: ako ste koristili mramor, onda ćete ga osjećati hladnijim nego što su drvene površine.

Plastika će se činiti više glatka u odnosu na zidove, i tako dalje. Posvetite neko vrijeme stvaranju slike svjetala i zvukova koji su prisutni u toj prostoriji koja je u stvari jedan TV studio. Možete postaviti i publiku tamo ako želite mada to nije stvarno potrebno. Pripazite kako hodate po toj prostoriji kako ne bi zapeli za kablove od kamera koje će vas uskoro početi snimati. Postavite takođe i jedno ogledalo u tom TV studiju na jedno određeno mjesto tako da svi gosti koji će se pojaviti u vašoj emisiji moraju da prođu ispred njega.

Čim postanete spremni, emisija može da počne uživo: pogledajte pravo u kameru br. 1, koja je sada upaljena i recite nešto u ovom smislu:

“Dame i gospodo, večeras imamo na programu jednu veoma interesantnu temu o kojoj ćemo diskutovati. Tema večerašnjeg šou-programa je: Vanzemaljci i ja! Da bi mogli razgovarati o tome, pozvali smo i nekoliko gostiju od kojih ćemo sada zatražiti da izađu na scenu. Pružimo

dobrodošlicu mojoj Duši, mom Umu i mom Duhu.”

Sada zamolite svoju Dušu, Um i Duh da se uđu u studio i da se pogledaju u ogledalu; budite svjesni toga da slika koja se odražava u ogledalu mora biti ista kao ona koju vi direktno percipirate. Ukoliko na nije ista, to znači da se taj vaš gost lažno predstavio tj. da nije onaj za kojeg se pretvara. Zamolite ih da sjednu. Posvetite pažnju tome kako vaša duša, um i duh izgledaju, a onda pogledajte na koji način oni sjede i da li svako od njih sjedi na onoj stolici koju ste pripremili za njega. Nije uopšte bitno to kakav oblik oni imaju, samo nastavite sa simulacijom i počnite tako što ćete zamoliti svoju da se predstavi a onda će te je pitati da li poznaje da li ona poznaje druga dva gosta. Ponovite isto to sa svojim umom i na posljetku sa svojim duhom. Na toj tački, obratite se ponovo svojoj duši i upitajte je da li joj je poznato bilo šta u vezi sa pitanjem vanzemaljaca a onda postavite isto to pitanje i ostaloj dvojici gostiju. Sada može početi debata. Ukoliko se sva tri dijela ne slažu u vezi nečega, onda možete pritisnuti jedno dugme na stolu, nakon čega će se s plafona spustiti jedan veliki ekran, ukoliko on već nije tu i video snimak će početi od momenta kad su se pojavili vanzemaljci.

Nakon diskusije ovog videa, pozovite onoliko vanzemaljaca koliko hoćete da gostuje u vašoj emisiji kao i druge za koje želite da takođe učestvuju u njoj i ponudite im da sjednu za sto kako bi diskutovali s vama o toj tematici. Takođe, možete imati i vanjske učesnike, koji nisu bili u stanju doći ali će učestvovati u diskusiji uz pomoć telefona ili video veze, kao kod jedne video-konferencije. Vaši gosti će ulaziti kroz vrata studija onim redom po kojem ćete ih prozivati pod njihovim imenom ili nadimkom, ukoliko ih ne poznajete; i pustićete ih da sjednu tamo gdje im odgovara. Zamislite jedan hodnik; mikrofoni i stolice su posvuda unutar njega. Opet, posvetite malo vremena posmatranju rasporeda svjetala u TV studiju. Kad svi od gostiju udobno sjednu, posvetite pažnju tome kako vi njih vidite: kakav im je oblik, kako su obučeni, u kakvoj su vezi jedan s drugim i kako vam se čine kad ih posmatrate. Obratite pažnju na ponašanje svakog od njih. Naravno, tu može biti i praznih stolica a može se ukazati i potreba da se doda još nekoliko stolica. Posmatrajte raspored gostiju oko stola i samo u vašem umu, zapamtite gdje svaki od njih sjedi, zato što će se od vas kasnije tražiti da napravite jedan skeč gdje ćete morati navesti mjesta gdje je ko sjedio zajedno s opisom svakoga od njih. Kad svi budu tamo, zatražite od svakoga da se nakratko predstavi. Zapamtite, vi ste voditelj i svi oni moraju da vas slušaju: ukoliko nekoga prekinete, oni će se morati pomiriti s tim. Nakon predstavljanja, možete započeti s vašim pitanjima: možete pitati šta god poželite ali vaša duša treba biti prva koja će dati odgovor.

Prvo pitanje koje treba biti postavljeno je sljedeće:

“Da li ti je poznat bilo ko od vanzemaljskih gostiju su sjede za ovim stolom? Da li znaš ko su oni i šta žele?”

Iza ovog obaveznog pitanja možete započeti diskusiju koja se može odvijati tokom nekoliko seansi (samo si nemojte dozvoliti da se previše zamarate).

Nakon ovog prvog pitanja, upitajte svakog od različitih sudionika šta on misli o problemu vanzemaljaca i pitajte svakog pojedinog vanzemaljca šta oni ovdje rade i šta ih to stvarno interesuje. Pitajte ih da li im neko pomaže, da li su oni svi prijatelji ili neprijatelji u odnosu jednih

na druge, da li znaju kad će njihov posao biti završen, itd: cilj debate je da se utvrdi zašto su oni ovdje i u kakvoj su oni vazi s vašom dušom, umom i duhom. Vi možete pomoći samim sebi uz pomoć gledanja virtuelnih video snimaka. Možete prikazati bilo koji snimak koji vam je potreban. Na primjer, ukoliko se vaša duša ne složi s nekim od drugih gostiju, prikažite "stvarni" snimak određenog događaja i dajte prvo svoj kometar, prije nego što ga prokometariše bilo koji drugi gost a zatim pustite svoje posjetioce da i oni kažu svoje mišljenje. Te video materijale je snimio vaš mozak i svi podaci biće ispostavljeni s njegove strane: oni će govoriti o onome što ste vi doživjeli i od sada pa nadalje, oni se mogu vidjeti na velikom ekranu a snimljeni su kamerom koja je uvijek bila postavljena na najbolje moguće mjesto tako da se sve može vidjeti. Nemojte se plašiti toga da ćete prikazati stvari koje se nikada nisu dogodile: vaš um je snimio sve što ste proživjeli i on vrlo dobro zna koje će snimke prikazati gostima na vašoj konforenciji.

Pred sami kraj emisije, upitajte svoju dušu da li se ona slaže s prihvatanjem prisustva vanzemaljaca: ukoliko se ona ne slaže, recite joj da riješi taj problem, na primjer, na takav način što će eliminisati taj problem. Ukoliko se ona složi, recite joj da uradi to sada, uživo na sceni. Zamislite svoju dušu kako to radi (ali, nemojte samo žuriti!), ili je pustite da je da sama riješi taj problem kasnije, u onom momentu za kojeg bude smatrala da je najpogodniji.

Ukoliko vaša Duša odlučii da razriješi to sada, posmatrajte pažljivo kako ona izgleda dok djeluje kroz njenu "Volju da to radi".

Opišite kasnije tu scenu u jednoj kraćoj priči koju ćete napisati. Samo, budite svjesni toga kako ste se osjećali tokom cijelog ovog šou-programa i pustite da vaše emocije slobodno teku unutar vas. Pažljivo posmatrajte sve učesnike, kao da želite da ih uslikate sa svojom kamerom za vrijeme njihove intaraksije s vama.

Kad završite, važno je da se kao kod svake konferencije oprostite od posjetilaca; ukoliko tu konferenciju još ne smatrate završenom, njen nastavak se može i odložiti do sljedeće seanse, za vrijeme koje će isti ili drugi učesnici razgovarati o statusu quo. Na kraju, napravite jednu skicu i kratak rezime cijelog tog doživljaja u pisanoj formi.

Imajte na umu to da je ova vježba napravljena za stvarne žrtve otmica; međutim, oni koji nisu žrtve otmica, mogu takođe da je preduzmu kako bi odredili jednom za uvijek da li su sasvim isključeni iz tog fenomena.

FLAŠ - MENTALNA SIMULACIJA
Dr. Corrado Malanga

UVOD

U prošlom članku pod nazivom Simulazioni Mentali (Mentalna Simulacija, prim. prev.), pokušali smo da opišemo operativnu proceduru kojom se Duša povezuje sa Umom i Duhom uz pomoć vježbe SIMBAD. Želimo da vas podsjetimo na to da je vježba SIMBAD napravljena tako da prevaziđe nemogućnost hipnotisanja stotina hiljada ljudi koji pate kao žrtve vanzemaljskih

otmica.

Kao što smo vidjeli tom prilikom i nakon što smo to naširoko opisali u literaturi, mentalna simulacija je jedan validan sistem za rješavanje praktičnih problema. Mi držimo da pored toga što je ona korisna u tome što pomaže mozgu da rješava virtualne probleme, i tako ga osposobljava da rješava stvari koje su vanjske u odnosu na našu mentalnu simulaciju, uz pomoć nje bi takođe bilo moguće da se modifikuje budućnost kroz stvaranje uslova koji su potrebni za poništavanje samog problema.

Čini se i da NLP (Neuro Lingvistično Programiranje) radi s ovim parametrima koji bi takođe bili i oni opisani kod nekih eksperimenata iz subatomske i kvantne fizike (kao Einstein, Rosen, Podovsky paradoks).

Sve od gorenavedenog je direktno potvrđeno uz pomoć podataka dobijenih od strane regresivne hipnoze što je omogućilo žrtvama otmica da se oslobode prisustva vanzemaljaca, u sadašnjosti, u prošlosti i u budućnosti, što je opet bilo "modifikovano" uz pomoć volje i svijesti žrtava otmica.

Ovakve radne hipoteze su bile i očigledno potvrđene preko nekih epizoda u kojima su zabilježene neke varijacije virtuelne realnosti koja nas okružuje (izlječenja bolesti, eliminacija mikročipova koji su bili implantirani u žrtve otmica bez njihovog odstranjivanja hirurškim putem, značajni paranormalni fenomeni itd.) U tom kontekstu, čini se da je opet potvrđeno to da je duša subjekta koja je bila uključena u seansama regresivne hipnoze mogla, da tako kažemo, da "čini čuda" gdje se pod čudima podrazumijeva promjena parametara prostora, energije i vremena u Bohm-ovom Univerzumu. (U vezi s lakšim razumijevanjem ovih postavki, od pomoći može biti tekst – [Univerzum kao hologram](#), prim. prev.)

Tako smo planirali jednu proceduru koja će biti u stanju da samo kroz jednu seansu hipnoze ostvari cilj razrješavanja problema kod žrtava koji su nastali kao rezultat vanzemaljskih otmica. Duša je trebala da se re-programira svojom vlastitom voljom; ona bi trebala da djeluje na osnovu svoje vlastite svjesnosti, onog božanskog i stvarnog dijela njenog bića, mijenjajući parametre virtualnosti i odbijajući da nastavi doživljavanje onoga što smatra štetnim.

Čini se da je ova procedura, koja je bila aplicirana na mnoge različite osobe, dala odlične rezultate a u slučajevima gdje se neki vanzemaljac vraćao natrag da bi joj smetao, on nije bio u stanju da učini ništa drugo osim da je pokuša uznemiravati iz daljine jer ta osoba više nije bila žrtva vanzemaljskih otmica.

Ova procedura je bila jedna složena hipnotička seansa koja je trajala otprilike oko dva sata. Nakon nje, osoba je bila praćena od strane terapeuta mjesec dana da bi se nadzirao njen odnos sa vanjskim svijetom, uključujući i neke vrste vanzemaljaca koje su pokušavale da vrate natrag ono što su prije smatrali njihovom imovinom.

Ukoliko je ova procedure bila ispravno sprovedena, onda bivša žrtva otmica neće nikada više biti opet uhvaćena, čak i u slučajevima u kojima će često doživljavati psihološke traume usljed pokušavanja da se odbrani od interferencije nekog vanzemaljca koji neće da se "preda", da

tako kažemo.

Bitno je podvući i to da su neke osobe bile u stanju da se oslobode koristeći samo jednu vježbu SIMBAD koja je napravljena za tu svrhu, a u tom kontekstu smo primjetili i to da je u slučajevima gdje je SIMBAD bio potpomognut vođenjem od strane jedne vanjske osobe, (navođeni SIMBAD), bilo mnogo lakše za žrtvu otmica da uđe u njenu virtuelnu realnost i to je davalo bolje rezultate.

Uzrok tome je, prema nama, bila činjenica da je kod SIMBAD mentalne simulacije osoba trebala da simultano igra dvije uloge: ulogu osobe koja postavlja pitanja i jednu od onih osoba sa drugačijom sviješću koje odgovaraju na pitanja.

Jednostavno rečeno, radi se o rascjepljivanju ličnosti i ta njena dvostruka uloga može dovesti do usporavanja moždanih funkcija koje bi prema Pribram-ovim teorijama bile proporcionalne s brojem operacija koje sam mozak mora da obavi u jednom "mašinskom krugu", ukoliko mozak smatramo jednim "biološkim kompjuterom".

Na primjer, kada se nalazi u stanju SIMBAD-a, osoba razgovara sa svojom dušom, ona je sama podsvjesno "duša", ali se mora razdvojiti na dvije uloge od kojih je jedna uloga osobe koja postavlja pitanja a druga, uloga osobe koja odgovara i čineći to tako ona mora alternativno upotrijebljivati dva različita stanja svijesti: jedno od duše koja odgovara a drugo od trijade (duša, um, duh) koja postavlja pitanja.

Međutim, kod vježbe mentalne simulacije koja je inducirana izvana, bili smo u stanju da dobijemo iste rezultate koje smo dobijali uz pomoć duboke hipnoze. Tako smo mogli izgraditi metodu mentalne simulacije koja će nam obezbjeđivati iste rezultate bez korištenja hipnotičkih seansi.

U ovom slučaju, izgrađujemo jednu novu vrstu SIMBAD-a, koja je odgovarajuće modifikovana i čiji je jedini cilj da oslobodi žrtvu otmica tog problema, dajući joj sposobnost da se odbranih od sličnih vanzemaljskih intervencija i u budućnosti.

Nadalje, ukoliko hipnotičke tehnike ili neke informacije dobijene uz pomoć NLP-a nisu potrebne, onda će svako, uz pravilnu pripremu, biti u stanju da vodi vježbu za bilo koga drugog. Prednost ovakve jedne procedure biće vrlo velika zato što ćemo tu imati:

- Efektivnu brzinu
- Neće biti potrebni neki specifični preduslovi za vođu seanse (pogledaj ostatak ovog materijala)
 - Ova metoda je manje invazivna od duboke hipnoze
 - Nemiješanje vanzemaljaca za vrijeme simulacije
 - Mogućnost doseganja velikog broja žrtava otmica za kratko vrijeme
 - Mogućnost korištenja telekomunikacionih sredstava bez potrebe putovanja (skype, telefon... prim. prev.)
- Nema troškova
- Mogućnost prevazilaženja problema koji dolaze od strane tužbi za ilegalan rad kod

korištenja hipnotičkih tehnika koje često dolaze od strane naših protivnika.

NOVA TEHNIKA

Mentalna vježba koju vam ovdje nudimo naširoko je testirana na desetinama i desetinama novih žrtava vanzemaljskih otmica i kreirana je sa različitim modulima primjene koji mogu biti tehnički primjenjivani i bez posebnog redoslijeda, pa tako i odvojeno jedni od drugih kod žrtava otmica koje su djelomično slobodne. S druge strane, kod novih žrtava otmica, ti moduli se moraju primjenjivati uz precizno praćenje redoslijeda operacija koji je predstavljen ispod.

Flaš Mentalna Simulacija (FMS)

Ova mentalna simulacija mora biti vođena od strane jedne vanjske osobe koja ne mora imati neko posebno znanje o neuro-lingvističnom programiranju (NLP) i hipnotičkim tehnikama, ali koja treba veoma dobro da poznaje fenomen abdukcije i čije je poznavanje tog fenomena zasnovano na rezultatima njegovog vlastitog proučavanja. Moramo podvući to da ova simulacija, bez obzira na to što ona može podsjećati na neku igru, obuhvata i aktivira četiri arhetipna kanala ljudskog bića, tako da ona mora biti vođena uz pomoć korištenja jedne velike vještine i iskustva kako bi se izbjeglo da osoba zapadne u jedno duboko hipnotičko stanje protiv svoje volje, što osoba koja vodi seansu ne bi bila u stanju razriješiti ukoliko ona nije ekspert u tim tehnikama. Kad kažemo da neki posebni preduslovi nisu potrebni za korištenje ove tehnike, to ne potrazumijeva da je svako može koristiti bez ikakvog opreza.

Kod ove mentalne simulacije, od osobe se traži da stvori jedno posebno mjesto koje će morati biti prethodno opisano i u kome će ona percipirati sebe kako leti.

Taj prvi korak, koji predstavlja prvi modu, ili uvodni modul, će kroz mentalnu simulaciju, nesvjesno privući blizu moćne arhetipe, te tako skrenuti pažnju na različite komponente bića osobe: dušu, duh, um i tijelo, čak i bez njihovog otvorenog pozivanja na scenu.

Koristeći jednostavne riječi, čovjek može prizvati, na primjer, komponentu svoje duše bez davanja mogućnosti unutrašnjim parazitima ili aktivnoj vanzemaljskoj memoriji (MMA) da budu svjesni onoga šta se dešava.

[Uz pomoć određenih tehnika kao što je npr. regresivna terapija, otkriveno je da postoji velika mogućnost da su mnoga naša sjećanja iz ovog i drugih života, 'upload-irana' u nas od strane vanzemaljaca (tzv. "paravan memorija" se ne mora obavezno odnositi samo na lažna ili instalirana sjećanja za vrijeme otmica, nego i na naša sjećanja iz prošlih života i perioda između njih!?), te kao takva predstavljaju MAA ili "aktivnu vanzemaljsku memoriju". Nadalje, virtuelni scenariji koje neki od nas dožive kao "nirvanu" ili "prosvjetljenje" nakon prakticanja meditiranja, jogiranja, tantriranja, mantriranja itd. mogu takođe biti inducirani izvana s ciljem pravljenja dimne zavjese, odnosno, sakrivanja objektivne realnosti. I na kraju, naravno, u ovom kontekstu možda postoji i mogućnost da naše 're-inkarnacije' u ovoj realnosti nisu svjesne, nego da smo programirani tako da stalno uskačemo u isti lonac i krčkamo se u njemu ispod praga istinske svjesnosti služeći kao nečija hrana, genetski materijal a bogami i sredstvo za zabavu?!; prim. prev.]

U stvari, primjetili smo da neke osobe nisu bile u stanju da ostvare dobre rezultate prilikom korištenja same SIMBAD tehnike, zbog jake vanzemaljske interferencije u virtualnoj prostoriji. Tu se uglavnom radilo o uticajima tri komponente: Lux, MAA i van-tjelesnih parazita: što je nešto o čemu smo dosta pričali u našim prethodnim radovima. Kod ove nove procedure ne događaju se slučajevi da vanzemaljski parazit preuzme situaciju pod svoju kontrolu i bude u mogućnosti da spriječi pravilan tok procedure.

To je bio bar jedan od ciljeva koje sada možemo postići.

U početnom modulu, mi povezujemo tijelo osobe s pojmovima vazduh, voda, zemlja i vatra, na taj način nesvjesno aktivirajući čovjekove četiri komponente. Dok je osoba zbunjena i dok je njena pažnja privučena opisom četiri sile koje ju okružuju a koje osoba koja vodi simulaciju stalno priziva, osobu koja se tretira istovremeno se uvjerava da se ništa loše ili opasno ne događa. Ova vrsta pristupa duboko opušta osobu i nakon što se to desi, drugi modul navodi komponentu duše da se odvoji tako da osoba može razgovarati s njom o čemu god želi kroz jedan proces koji se naziva "jednostavna disocijacija" (vidim svoju dušu kao da je ona izvan mene.)

Ovaj modul, pod imenom - Modul prepoznavanja, odigrava se u jednom prostorno-vremenskom području gdje samo duša i osoba mogu da uđu u međusobnu interakciju. U tom momentu, ne može doći do bilo čijeg drugog upetljavanja, kao npr. intervencije vanzemaljaca ili vojske (misli se na određene vojne frakcije koje takođe otimaju žrtve vazemaljskih otmica – tzv. [MILAB](#), prim. prev.), unutrašnje ili vanjske u odnosu na tijelo subjekta.

U ovoj situaciji će nam pomoći arhetip ogledala. On je već bio obilno korišten u SIMBAD-u kao jedna alatka za provjeru stvarnog identiteta entiteta koji se pojavljuju u onoj unutrašnjoj virtualnoj prostoriji i oni su morali da se pogledaju u ogledalo kako bi verificovali svoju istinsku prirodu.

Sada su na redu operativni moduli kod kojih se uz pomoć preciznog praćenja redosljeda i korištenja tehnike "dvostruke disocijacije," duša kao dio osobe podvrgnute seansi, stavlja u poziciju da očita tijelo, odnosno, kontejner osobe koja je žrtva otmica, kako bi provjerila da li su tu prisutni razni mikročipovi i da bi ih eliminisala. Nakon toga, duša kao njen dio, biće zamoljena da potraži kopije svog kontejnera koje su kontrolisane od strane vanzemaljaca ili vojske a onda da ih uništi ili ih eliminiše iz vremena-prostora.

[Mnoge žrtve otmica su primjetile postojanje svojih i tuđih klonova. Da li je pravljenje klonova standardna operativna procedura vanzemaljaca i kakav je stvarni razlog tome, to je teško znati ali postoje neke naznake koje ukazuju na mogućnost da svijest/dušu neke osobe (nekih od nas, većine nas, svih nas...?!?) povremeno prebacuju iz klona u klona, dok ona tijela 'natopljena' energijom duše(?) vjerovatno konzumiraju ili koriste za neke druge svrhe!? Na primjer, nešto slično onome što je opisano na primjeru Ted-a Rice-a u knjizi Dr Karle Turner, [Andeoska Maskarada](#). prim. prev.]

Sljedeći modul se naziva – foto album. Sada ćemo zatražiti od duše da nam pokaže slike svih onih koji su dolazili i iskorištavali taj kontejner, tako da ih duša može vidjeti i prepoznati da bi ih postala svjesna. Nakon što se to učini, još uvijek unutar ovog modula, zatražićemo od duše da eliminiše iz budućnosti kontejnera sve te likove iz foto albuma. Onda ćemo zatražiti od nje da provjeri ponovo da li se neko od njih vratio natrag u budućnosti i insistiraćemo na tome sve dok ih subjekt “ne vidi” više u svojoj budućnosti, dakle, vazemaljce koji se miješaju u njegov život.

Veoma je važno da se to pravilno uradi jer se to usklađuje sa korakom reprogramiranja u budućnosti što je važno kod klasičnog NLP-a. Na ovoj tački tražićemo od duše da se sjeti njenog prvog kontejnera a ako je to bio kontejner Primordijalnog Čovjeka (Primordial Man (PM) – donekle sličan Adamu Kadmonu), onda ćemo morati preći na jedan pod-modul koji će biti opisan kasnije u ovom dokumentu. Međutim, ukoliko se duša ne sjeća toga, onda ćemo zatražiti od nje da se spoji s njenim umom i njenim duhom, i da osjeti tu fuziju. Na kraju ćemo navesti subjekta da izađe iz ogledala, tako da se on sada vraća natrag u naš virtuelni univerzum.

U ovoj tački, subjekt je potencijalno slobodan od svih problema u vezi s vanzemalcima. Čak i u slučaju da se vanzemaljci vrate natrag, oni neće biti u stanju da ga ponovo koriste. U tom kontekstu, mi moramo precizirati to kakav će morati biti stav žrtve otmica prema vanzemalcima, od sada pa nadalje, da bi se izbjegle neželjene situacije gdje bi se fenomen ponovo vratio a to ćemo detaljnije opisati odmah nakon predstavljanja sljedećeg modula.

OPERATIVNA METODA

1 – Preliminarni modul

Tražićemo od subjekta da stvori jedan unutrašnji svijet u kome će on letjeti.

Taj svijet mora sadržavati u sebi more, koje blijedi na horizontu u svim pravcima, nebo sa suncem koje grije zrak i jedno ostrvo na mjestu koje subjektu najviše odgovara. U tom kontekstu moramo tražiti od subjekta da leti i dok on leti, reći ćemo mu da stalno opisuje taj svoj let. Onda ćemo pomoći subjektu i da vizualizira cijeli kontekst koristeći neke fraze kao npr: ...kad letiš prema dole, do vode, osjećaš veliku buku koju proizvode voda i talasi, imaš onu vrstu osjećaja ljepljivosti koja je karakteristična za so i takođe osjećaš kako te zasipaju sitne kapljice vode a kad letiš visoko osjećaš toplinu jer si sada bliže suncu; kad malo usporiš ili se zaustaviš, osjećaš zvuk i strujanje zraka po svom licu i ušima. Tih i sjetan šum kad samo lebdiš u zraku a jak kad ideš brzo, kao kad gurneš glavu napolje kroz prozor voza...

Dok je subjekt zaposlen opisivanjem situacije i osjećaja koje doživljava kroz svoje VAK kanale, mi ćemo ga u određenom momentu upitati (otprilike nakon nekih 60 sekundi od početka njegovog opisivanja svog leta):

...kako si obučen? Da li ti je toplo ili hladno! Da li jako puše vjetar?...

A onda, tek nakon što je subjekt fokusirao ova kinestetička sidra, mi ćemo mu reći da:

...u zraku visi jedna mala tačka, veoma daleko, ona visi usred zraka, pa kad on odleti do nje, kad joj se primakne blizu, primjetiće da je ta mala tačka u stvari jedno ogledalo koje visi usred zraka.

Onda ćemo mu reći da se zaustavi ispred tog ogledala i da se pogleda u njemu i opiše kako je obučen. (prva prosta disocijacija)

Nakon što je subjekt pogledao u sebe i disocirao se (to znači da je predao kontrolu simuliranih imiđa desnoj polutki mozga, te se tako sada nalazimo unutar područja kontrole od strane duše), reći ćemo mu da uleti u to ogledalo, odjednom, (u jednom pokušaju, prim. prev.) jer se na drugoj strani nalazi jedno drugačije mjesto gdje samo on i njegova duša mogu da borave.

Subjekt ulijeće na drugu stranu ogledala. (kraj 1. dijela)

Napomene:

U nekim slučajevima, subjekt vidi ogledalo kao potpuno crno. U tom slučaju, moramo reći subjektu da postoji jedno drugo ogledalo koje je svijetlo i da mora da uđe u to a neka slobodno ignoriše ovo crno.

Crno ogledalo predstavlja jedan pokušaj vanzemaljskih parazita koji su se odomaćili unutar kontejnera (tijela, prim. prev.) žrtve otmica, da prevare subjekta.

Druga tehnika koja se uspješno koristi, primjenjuje se u slučaju da subjekt greškom uleti u crno ogledalo. Tada mu se kaže da unutar tog ogledala postoji jedno drugo svijetlo ogledalo. Onda ćemo ga pozvati da uđe u njega.

Arhetip ogledala je veoma moćan i nescjesno priziva mjesto u kojem duša živi izvan vremena. To uvijek nescjesno priziva geometriju Bohm-ovog virtuelnog univerzuma koji ne dozvoljava onima koji nisu atemporalni da završe na jednom atemporalnom mjestu kao što je to. Drugim riječima, s ideično-mitološkog aspekta a takođe i simbolično-arhetipskog, neko prelazi prag jednog mjesta gdje niko drugi ko nije duša, ne može egzistirati.

Takođe i u pričama, đavoli, vampiri, zombiji ili živi mrtvaci, nemaju odraz u ogledalu a nemaju ni sijenku. Oni ne mogu preći na drugu stranu, mjesto mita duše a nemaju odraz u ogledalu zato što njihova slika, znači njihova suština sačinjena od fotona koji se odbijaju od materije i tako ulaze u interakciju sa virtuelnim svijetom, biva "izbačena natrag na ovu stranu" i kao takva ne može ići dalje.

Pored toga moramo podvući i to da u ovom virtuelnom arhetipskom svijetu stvorenom od strane uma subjekta, postoje arhetipi zemlja, vazduh, vatra i voda, koji su moćni i preporučuje se brzo kretanje prema krajnjoj viziji ogledala. Ovaj modul ne bi trebao trajati više od 3 minute a mogu reći da može postati opasno ako se prekorači 5 minuta. Za vrijeme ovog vremenskog

okvira, dobro je da se subjektova pažnja fiksira na ogledalo, koje se mora staviti usred zraka, na nebu, (mi ćemo podržavati tu viziju uz pomoć jedne odgovarajuće vizuelne indukcije.) Posmatranje ostrva previše dugo može navesti subjekta da vidi u svom tijelu veze s različitim parazitima, a predugo fokusiranje na more može navesti subjektov um da "povrati" sve metalne probleme osobe koja je moguće žrtva otmica. U tom dijelu, more bi bilo opisano kao crno i olujno, a na ostrvu se može materijalizirati nekoliko vanzemaljskih figura koje su vezane s prisustvom Aktivne Vanzemaljske Memorije (AVM), koja je inače vezana s prisustvom vanzemaljskih parazita kao što je "šestoprstni plavušan" (six fingered Blonde, prim. prev.) ili vanzemaljac koji je konvencionalno identifikovan kao Horus.

2 – Identifikacioni modul

Odmah nakon što se to desi (nakon otprilike 3 sekunde) od subjekta će se zatražiti da opiše mjesto na drugoj strani ogledala. A onda mu brzo kažemo da potraži svoju dušu sljedećim riječima:

...sada je potraži, ona je tu negdje, ona je jedino što se nalazi tu unutra...

Ukoliko subjekt nije u stanju ništa da vidi, onda ćemo pričekati par sekundi, pa ćemo izreći jednu prostu vizuelnu, kinestetičku i auditornu sugestiju:

...vidi, evo je dolazi, možeš li je osjetiti?...to je to!

Kad je subjektova pažnja usmjerena na njegov dio koji je duša, on onda treba da je opiše. Ovaj dio opisa duše predstavlja temeljni korak u identifikacionom modulu, gdje svijest postaje svjesna nesvjesnosti, ali ovdje drugi dio identifikacionog modula još uvijek nedostaje.

...upitaj svoju dušu da li joj je poznato ko ona stvarno jeste i da si ti njen kontejner?...

Od ovog momenta, stvoren je kognitivni kontakt. Duša može pričati riječima, gestovima ili na neki drugi način, bitno je to da se ona razumljivo izražava. Ukoliko u ovoj situaciji postoje neke nejasnoće u vezi s komuniciranjem s dušom, onda treba da tražimo od subjekta da on bude posrednik između nas i njegove duše, tako da se ona može bolje razumjeti ili da bi se izbjegli bilo kakvi nesporazumi.

U ovoj tački navešćemo subjekta da upita svoju dušu da li ona poznaje "gospodina koji dolazi da preuzima nju i njen kontejner"...

Duša može odgovoriti sa da, ne, nema pojma! U ovom kontekstu, pitaćemo dušu da li ona zna zašto taj "gospodin" dolazi. Ukoliko zna, mi ćemo je upitati da li želi da joj mi to kažemo. (U engleskom prijevodu s italijanskog, stoji "ukoliko zna" a ne "ukoliko ne zna"?!? prim. prev.)

U ovom kontekstu osoba koja vodi ovu seansu će reći duši koristeći jednostavne riječi i arhetipske koncepte da ta gospoda dolaze zbog nje a da oni žele njenu energiju i da je dobro da se to ne događa zato što to dovodi u opasnost nju i egzistenciju njenog kontejnera.

Ukoliko duša odgovori kroz žrtvu otmica da "te stvari nju ne brinu", mi ćemo je pozvati da pogleda u svoju budućnost i pogleda šta se događa ukoliko ona ne interveniše, sugerirajući joj da će biti blokirana i preobraćena u roba, i da neće više biti u stanju da doživljava. Mi ovdje moramo obavezno koristiti riječi: zarobljen, blokirani, zatvorenik, nedostatak iskustva/doživljaja, natjerana, protiv volje, zatvor.

Mi ne koristimo ili izbjegavamo vremenske pojmove kao: prije, poslije; ukoliko možemo koristiti pojmove kao: moment, uvijek, nikad više (umjesto samo "nikad",) trenutak, sadašnjost, sada. Duša brzo shvata, što znači da ona postaje svjesna situacije i na toj tački mi je pitamo da li ona želi da ta "gospoda" nikad više ne dođu natrag! (nikad-više.)

Ukoliko se duša složi, mi je pitamo da li ona zna kako se može doći do tog rezultata. Duša skoro uvijek kaže ne.

Onda ćemo je upitati da li ona želi da joj mi kažemo kako to da učini. Duša uvijek kaže da.

Nakon toga počinje 3-ći modul (kraj 2-og modula.)

Napomene :

Mjesto iza ogledala je često puta tamno ili svijetlo ili jednako onom s ove strane strane ogledala, ali tamo nema nikoga. Statistički, čini se da je najvjerovatniji odgovor taj da je to mjesto tamno, gdje se fotoni ne mogu kretati, kao da se hoće ukazati na to da ukoliko bi se oni kretali, onda bi stvarali vrijeme a pošto na tom mjestu vrijeme ne postoji, mi sam horizont događaja možemo porediti s crnom rupom.

Često, na kraju mentalne simulacije to mjesto postaje sve više i više svijetlo, sve dok ne postane bijelo kao da se hoće ukazati na to da je duša promijenila svoj položaj i sada je ponovo ujedinjena sa sviješću ili je ona sada postala svjesna same sebe.

3 – Modul za dekontaminaciju kontejnera

Sada tražimo od duše da napravi jednu opservaciju (ne da "gleda" jer je to pojam za vizuelne ljude) lobanje njenog kontejnera i da verifikuje da li se tamo nalaze beživotni objekti koji nisu njeni.

Cilj ovog dijela je taj da duša postane svjesna svih mikročipova koji se nalaze unutar kontejnera a onda nakon te nove svjesnosti, da eliminiše te stvari svojom vlastitom voljom.

Sada ćemo proizvesti duplu disocijaciju, što znači u momentu kad duša preuzme kontrolu nad situacijom i od tog momenta nadalje, ona može direktno da učestvuje u konverzaciji s mentalnom simulacijom, bez korištenja svijesti kao posrednika.

Mi tražimo od duše da pregleda lobanju subjekta uz pomoć fraza kao:

...odatle, ti možeš dobro da pogledaš... da li tu postoji nešto što ne pripada kontejneru, što ima različite boje...

Neće trebati dugo vremena da duša odgovori. Kretanje subjektive glave i očiju podudarati će se sa dušnim skeniranjem kao da je on taj koji osmatra tu scenu.

Duša treba da bude vođena tako da verifikuje prisustvo 3 mikročipa a to su epifizni, čeoni (takođe nazivan i emocionalni ili pozicioni) i oni iza ušnih školjki, obično iza jedne ušne školjke.

Duša sada obično vidi sve njih jasno čak i kad nije informisana u vezi s njihovom lokacijom, niti u vezi sa samim tipom tih uređaja. Ponekad ona vidi i druge uređaje (mada rijetko) koji su više subjektivne vrste tj. nisu uobičajeni kao oni što se koriste kod svih žrtava otmica, nego su prilagođeni za rješavanje nekih stvari koje su specifične za pojedine žrtve otmica.

Ukoliko duša pokaže nesigurnost, onda ćemo mi biti ti, što znači, vanjski operator, koji mora pokazati duši gdje da gleda.

Ovaj dio pitanja ne bi trebao da liči na neko naređivanje da se nađu stvari koje u stvarnosti nisu tamo, nego se samo odnosi na činjenicu da ukoliko duša nije svjesna tih stvari koje mora potražiti, onda ih nikada neće ni naći.

Kad duša spazi ova prva tri mikročipa, tražićemo od nje da analizira različite lokacije iza očiju i u ustima, na nepcu.

Duša odmah nalazi pravu lokaciju tih objekata i na toj tački mi je pitamo da li ona želi da ih eliminiše.

Duša uvijek odgovara sa da.

Sada je pitamo da li ona zna kako to da učini i da li želi da joj mi kažemo šta da radi kako bi ih eliminisala.

Duša obično želi da zna kako to da učini...i na toj tački mi joj kažemo da koristi svoju volju sljedećim riječima:

...ti samo treba to da poželiš to da učiniš...a to njeno podsjećanje ćemo pratiti sa jednim vizuelnim sidrom kao:

...to je kao jedan svjetlosni snop koji se proizvede i on uništava sve te stvari... ti ćeš ga proizvesti i pogodićeš njime onu tačku gdje se ta stvar nalazi i ta stvar onda nestane, zato što ona nije nikada (nikad više) ni postojala...

Ti je uništavaš sada i zauvijek (iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti)... hajde da počnemo od one u glavi...

A onda to povremeno ponavljamo sve dok duša radi na fizičkoj eliminaciji mikročipova, uz pomoć fraza kao:

...nikad više, tvoja volja je ta koja to želi, jedan snop blještave svjetlosti koji eliminiše te stvari iz tvoje egzistencije...

Sada ćemo podstaknuti dušu da primjeni ovaj tretman ravnomijerno na sve druge mikročipove i da ne zaboravi nijedan od njih.

A onda ćemo zatražiti od duše da nam kaže kad je gotova, nakon što je eliminisala svaki pojedini mikročip.

Nakon toga ćemo zatražiti od duše da sprovede jednu opservaciju i pogleda u stomak, u jednu ruku, u genitalije, u jedno stopalo.

Duša neizbježno pronalazi jedan čip u stomaku, između dva prsta koji odgovara lokaciji jednog 'mikro-ožiljka' i jedan u jednom stopalu, obično ispod nožnog palca.

Mikročip u genitalijama je vjerovatno kontraceptivne prirode (mi to moramo reći duši.)

U nekim slučajevima, duša će sama pregledati genitalije i okriti da postoji i mogućnost posmatranja vanzemaljskog fetusa (to se dogodilo već nekoliko puta.)

U tom slučaju, kod žena se može pojaviti jedna duboka emocionalna kriza.

Moramo pomenuti i to da bi trebalo izbjegavati sprovođenje mentalne simulacije kad žena koja je žrtva otmica nosi u sebi vanzemaljski fetus, zato što će duša odbiti da ga eliminiše i to će neminovno, nakon tretmana, dovesti do naredne otmice žene koja je žrtva jer će vlasnici samog fetusa pokušati da ga povrate u svakom slučaju.

To će onda biti i poslednja otmica.

Drugim riječima, duša će dozvoliti vanzemalcima da uzmu nazad njihov fetus i nakon toga, nije potrebno da duša dalje interveniše jer vanzemaljac neće više biti u stanju da priđe blizu kontejneru žrtve otmica.

(...)

Napomena prevodioca: Mislim da u nekim segmentima, engleski prijevod teksta kojeg koristim nije baš najprecizniji, dok opet originalne članke na italijanskom jeziku ne mogu razumjeti. S obzirom da se usko držim formata i pojmova koje je koristio prevodioc na engleski, može se desiti da neki navodi ili pojmovi na kraju završe krivo prevedeni. S tim u vezi, prije bilo kakvog upuštanja u praktikovanje ove simulacije, trebalo bi pažljivo proučiti i kontemplirati stvar, odnosno, razumjeti suštinu. Nadalje, ovdje nisam podebljavao pojedine dijelove teksta koje je podebljavao prevodilac kako bi ukazao na njihovu veću važnost s obzirom da to može biti uveliko subjektivno; prim. prev.

(...)

4 - modul

Odstranjivanje AAM/APM-a, Lux-a i Trans-dimenzionalnih parazita

Tek nakon eliminacije elektronske interferencije tražićemo od duše da opet ispita subjektovu lobanju - obratićemo joj se sljedećim riječima:

...u tvom fizičkom tijelu/kontejneru, postoji nešto živo što nije tvoje ti to možeš sasvim jasno vidjeti otamo ... to izgleda kao nešto drugačije boje od tvog mozga ... Pogledaj pažljivo...

Duša to pokušava i nakon otprilike 20 sekundi ona pronalazi Luks-a i AAM-a, bilo koga od njih prvog. Luks uvijek izgleda kao jedna mala blistava lopta koja se stalno kreće kako ne bi bila uhvaćena od strane Dušinog svjetlosnog snopa, i povremeno pokušava da izađe iz lobanje, prelazeći u solarni pleksus. Duši ovdje treba pomoći riječima i ona treba da bude ohrabrena da to eliminiše. Duša to može učiniti u jednoj sekundi, međutim, u dosta slučajeva ona se boji te stvari, koja se stalno kreće kako poželi: međutim, mi moramo insistirati na tome i moramo naći neki način da navedemo dušu da to konzumira, eliminiše ili konventrira. Duši moramo dati na znanje to da ukoliko ona ne eliminiše Luksa, on će se ponovo vratiti natrag. Uspješnost u eliminaciji Luksa uveliko zavisi od od umješnosti vanjskog operatora (vođe seanse, prim. prev.) u radu sa žrtvom otmica. Luks može često i pobjeći napolje iz fizičkog tijela/kontejnera, prije nego što ga se eliminiše. U tom slučaju trebamo reći duši da ga uhvati i likvidira, jer je to jedini način da ga se stvarno oslobodi. Ponekad se desi da duša ne želi da se oslobodi od Luksa, ali ga otjera daleko od svog fizičkog tijela/kontejnera. Međutim, tada je ona bar naučila da ga prepozna i otjera od sebe.

Sada ćemo se pozabaviti sa AAM-om.

Želimo da pokažemo duši određenu moždanu polutku; duša će ju sama pronaći, koja ide zajedno sa ljevorukosti subjekta, ukoliko je on ljevoruk. (Ona ovdje nikada ne griješi i uvijek locira AAM-a u lijevoj moždanoj polutci ukoliko je neko desnoruk.) Tražićemo od duše da pogleda unutar tog područja mozga njenog fizičkog tijela/kontejnera, koji je drugačije boje i da uoči oblik ili tijelo, nešto što nastanjuje to područje.

Duša sada vidi obličje AAM-ovog tijela i ona shvata kakvu vrstu AAM-a je osoba stalno nosila unutar sebe.

Sada ćemo tražiti od nje da eliminiše i AAM-a, takođe, koristeći riječi kao:

...tvoja volja je kao jedna sjajna spužva koja odlazi na to područje mozga da ga očisti... očišćavaš ga od svega što nije tvoje... upravo kao da to nije nikad-više bilo tu. (Ovdje treba izbjegavati otvorene ili trajne glagole kao "čistiti", "neka ide da čisti" jer sa stanovišta bezvremenosti duše, njeno čišćenje može trajati npr. 50 godina u "3D-vremenu ličnosti"; dakle, mora se ići na to da se posao završi sada, da se mozak očisti sada.)

Ova operacija treba da traje u prosjeku između dvije i pet minuta.

Kad duša završi sa svojim poslom, tražićemo od nje da pokuša da odredi i verifikuje kako se ona sada osjeća u njenom fizičkom tijelu/kontejneru, bez svih onih drugih stvari.

Duša odgovara da se osjeća kao da ima više prostora a njeno fizičko tijelo/kontejner odgovara na taj način što se opušta, pa čak i izraz lica subjekta postaje mnogo opušteniji. (Kraj 4.-og modula.)

Napomene:

U nekim slučajevim na ovom nivou, subjekt ili preciznije rečeno, duša kao njegova komponenta, percipira jednog Trans-dimenzionalnog parazita koji spada u okvire 'Režala' (the Grawl; prim. prev.) i 'Šesto-prstog'. Taj parazit se percipira kao neka vrsta crnog obličja bez ikakve tro-dimenzionalnosti što je arhetipski povezano sa malim mozgom (cerebellum, prim. prev.) ili uostalom, iza žrtve otmica.

Ukoliko se to desi, onda je to pravi trenutak da ga se osoba oslobodi koristeći svoju volju. Taj događaj liči na jedno nasilno razdvajanje koje ponekad može biti i veoma silovito ali Dušina volja uvijek pobjeđuje. Uvijek! Ovaj posebni parazit se ne pokazuje stalno a za to ima nekoliko razloga; prvi je taj što je ova vrsta parazita stalno prisutna i zakačena na tijelo žrtve otmica. Oni žive u jednom drugom univerzumu i oni su "tamo preko". Često puta, oni su zakačeni za fizičko tijelo/kontejner koje ih ne vidi u ovoj fazi procedure ali će ih vidjeti kasnije, kad dođe na red Modul - foto album (pročitaj ostatak ovog dokumenta). Prema drugoj hipotezi, ovaj parazit ima tendenciju da se skriva. U svakom slučaju, on će biti eliminisan u narednim modulama.

5. modul

Odstranjivanje klonova

Sada ćemo upitati dušu da li je svjesna postojanja bilo kakve kopije (klona) njenog trenutnog fizičkog tijela/kontejnera. Te kopije/klonovi moraju biti uništeni, ili će uz pomoć njihove aktivacije duša ponovo biti uhvaćena protiv njene volje. Onda ćemo zatražiti od duše da ide i potraži te kopije u holografskoj mreži, (očito, moramo koristiti one pojmove koje ona može razumjeti, kao... potraži ih sada, ili...traži ih u ovom sadašnjem trenutku, ili... potraži ih oko sebe.) Mi ćemo joj reći da ona zna gdje su ti klonovi i da se ona može lako povezati s njima, a onda ćemo je pozvati da potraži te kopije na onim mjestima u univerzumu gdje se one trenutno nalaze. Duši uzme otprilike oko 50 sekundi da pronađe prvo mjesto a unutar 3 minute ona će pronaći tri glavna mjesta gdje se nalaze klonovi:

- Jedno od mjesta je uvijek nešto slično plakaru koji se koristi za prezerviranje. Njega čuvaju vojnici.

- Drugo mjesto se obično nalazi tamo gdje i vanzemaljska vrsta kojoj ono pripada. To mjesto se uklapa i sa aktivnom vanzemaljskom memorijom subjekta; ovdje se mogu vidjeti prozirni

cilindri u kojima kopije plutaju u tekućini koja se koristi kao prezervans.

- Na trećem mjestu, klonovi su obično uskladišteni u horizontalnom položaju i to mjesto je obično vezano sa vanzemaljcem pod nazivom Hor(us) ili "Režalo".

Broj kopija varira od jedne do tri, zavisno o mjestu i procedurama koje se koriste. Kad god duša pronade neko od mjesta gdje se čuvaju klonovi, mi tražimo od nje da ih smakne, ohrabrujući je i podsjećajući je na to da oni nisu živi, nego su lažni, kako bi se izbjegla kriza i unutrašnji sukob.

U ovom modulu, možemo odvojiti neko vrijeme na prikupljenje podataka u vezi sa stvarnim mjestom gdje su se klonovi nalazili kad su bili uništeni, tako da možemo saznati i to ko ih je u stvari držao. Na taj način možemo potvrditi da li su ta mjesta pripadala: vojsci, AAM, što se potvrđuje uz pomoć podataka iz prošlog modula, i takođe, ekstra-dimenzionalnom parazitu: Horusu (koji sadrži RA, bestjelesnog parazita,) ili Režala (s njegovim vanzemaljskim sadržajem koji takođe može biti bestjelesan.) (Ovdje želimo napomenuti to da su Horus, Ra i Režalo samo konvencionalna imena koje smo dali ovim vanzemalcima tokom našeg proteklog rada.)

Napomene:

U stvari, nedavno smo otkrili da kad duša opiše mjesto gdje su uskladištena fizička tijela/kontejneri, ona tamo takođe vidi i klonove drugih, nepoznatih žrtava otmica.

Sada imamo tendenciju da tražimo od duše da eliminiše sva fizička tijela/kontejnere koje vidi, one koji pripadaju drugim ljudima zajedno sa svojim. Čini se da ova operacija ništa ne košta i daje indirektnu prednost pri pomaganju oslobađanja i drugih žrtava otmica koje još uvijek nisu svjesne toga da su otimane. (Kraj 5. modula.)

6 – modul

Foto album

Na ovoj tački, s obzirom na to da je duša vidjela sebe unutar fizičkog tijela s kojim nema više interferencije sa strane, bićemo u stanju da je re-programiramo za budućnost. Međutim, da bi se to učinilo, duša treba da vidi i prepozna sve vanzemaljce koji su bili u interakciji s njenim fizičkim tijelom/kontejnerom. To su vanzemaljci kojih se ona ne sjeća ali će ih uskoro prepoznati. Tražićemo od duše da napravi jedan foto album i da ga prikaže svom fizičkom tijelu/kontejneru, u njegovom umu; po jednu sliku svake vanzemaljske vrste koja je dolazila. Sada duša, bez nekih vidljivih poteškoća, pravi jedan foto album koji sadrži sve vanzemaljske vrste koje smo opisali u našim istraživanjima. Nakon svake slike koju duša ukratko opiše, (ovdje ne želimo da se previše dugo zadržavamo na njihovom opisivanju jer te slike samo služe duši da verifikuje koja je vrsta vanzemaljca ta koju ona treba da drži daleko od sebe a za nas da vidimo koju vrstu vanzemaljca ona posmatra), mi ćemo je podstaknuti da napravi sljedeću sliku.

Vrste vanzemaljaca koje duša treba da vidi su:



1. Saurus/Reptilijanac
2. Insektoid/Mantid
3. Srolika glava (jedna vrsta grejsa, nešto veće visine s kožom sličnom slonovskoj koji su visoko telepatični)
4. Peto-prsti plavušan/Orange (narandasti) – često u plavom kombinezonu i obično u društvu sa vanzemaljskom ženom
5. Amfibijski vanzemaljac sa žabljim prstima
6. Lux/Orb
7. Vojnik ljudskog izgleda
8. Šesto-prsti plavušan ('Režalo') ili Nordik.
9. Horus/Draco (vanzemaljac koji izgleda kao krilati antropomorfid i koji je povezan sa egipatskom civilizacijom)
10. EBE (klasični grejs sa svim svojim verzijama)
11. Crna Tačka (sadržaj trans-dimenzionalnih parazita: Horusa ili Režala)
12. bilo ko drugi koga duša prepozna

Sasvim je moguće da se Duša neće sjetiti nekih od ovih vanzemaljaca a to je vjerovatno zbog toga što sve žrtve otmica nisu imale posla sa svim ovim vanzemaljskim vrstama. Ukoliko se Duša u određenom momentu ne može sjetiti ničega više, to znači da ona nije imala više doživljaja te vrste i tada trebamo da ostavimo to i možda da koristimo opšte rečenice, (u transformativnoj gramatici proces generalizacije se koristi kad ne postoje opisi bilo koje vrste koji koriste kategorizirajući elemenat, tako je moguće uključiti sve što može biti uključeno) što će naučiti Dušu da izbjegava da bude zarobljena od strane bilo koga.

Napomena:

Sada je trenutak u kome treba da obavijestimo Dušu da su Horus i Režalo samo fizička tijela/kontejneri za druge stvari koje su "bestjelesne", koje ona obično vidi kao crne bezoblične ili dvo-dimenzionalne tačke: dok je "Šesto-prsti" jedno lažno fizičko tijelo/kontejner. Duša takođe mora biti informisana da uništavanje ili istjeravanje ova dva fizička tijela/kontejnera nije dovoljno, nego da ona mora prepoznati unutar njih i 'druge', tako da im ne dozvoli da joj se ikad više približe. Ukoliko u ovom trenutku upitamo Dušu odakle dolaze ta druga bića koja su sadržana unutar njih, ona će bez ikakve sumnje reći da ta dva bestjelesna entiteta dolaze iz jednog drugog mjesta gdje "fizička tijela" ne postoje i gdje se sve zatvara u sebe. Na kraju, čak iako sama ličnost žrtve otmica ne zna ništa, ispostavlja se da je Duša veoma dobro informisana nakon što postane svjesna i obavijesti se o stanju stvari.

Kad Duša postane svjesna svih tih različitih tipova vanzemaljaca i vojnika (subjekt koji se ničega ne sjeća prije ove simulacije, sada je u stanju da precizno opiše sviju njih, zato što mu je Duša pokazala te slike koje ona uzima iz hologramske mreže), ona može biti re-programirana. Mi ćemo je pitati da li želi da ova "gospoda" više ne dolaze i ne manipulišu njeno fizičko tijelo/kontejner. Koncept Duše a takođe i njenog fizičkog tijela/kontejnera mora se neprestano naglašavati jer u drugom slučaju Duša će se re-programirati tako da nju niko ne može uzeti, i neće uzimati u obzir činjenicu da će vanzemaljci i dalje manipulirati njeno fizičko tijelo/kontejner. Stoga, mi moramo stalno podsjećati Dušu da čak ni njeno fizičko tijelo/kontejner ne treba da bude otimano nikada više. Ukoliko se Duša složi s tim, mi ćemo je pitati da li ona želi da je naučimo kako da ih "otjera daleko". Duša uvijek na ovo odgovara potvrdno i mi onda tražimo od nje da samo za jedan trenutak pogleda budućnost ovog fizičkog tijela/kontejnera. Ove riječi ćemo uskladiti sa uobičajenim vizuelno-kinestetičkim frazama kao:

...pogledaj budućnost ovog fizičkog tijela/kontejnera... da li još uvijek vidiš onu "gospodu" kako dolaze da uzimaju tvoje fizičko tijelo/kontejner?...

Duša može odgovoriti potvrdno i reći:

...da oni se vraćaju natrag ali ne mogu više ništa uraditi...
Ili, ona može reći:

...samo se Tom i Dik vraćaju...

Zavisno od toga koliko dobro smo odradili prethodne module.

Sada ćemo tražiti od Duše da očisti svoju budućnost od tih slika tako da ćemo automatski očistiti i realnost od njihovog prisustva.

Ovu vizualizaciju ćemo pratiti sljedećim riječima:

Nikada-više, ne-više, uništeni, stop (pojam 'stop' ili 'zaustaviti', Duša intepretira kao "nikad se nije dogodilo".)

Sada ćemo pitati Dušu da pogleda opet kako bi vidjela da li se ti entiteti ponovo vraćaju.

Duša posmatra njenu budućnost i opisuje ono što se sada u njoj nalazi. Ona obično kaže da će se vanzemaljci vraćati ali neće biti u stanju ništa više da urade. Oni neće uzimati ni nju, niti njeno fizičko tijelo/kontejner. U nekim slučajevima, ona kaže da se vraćaju tražeći neke poznanike ili rođake koji žive s njenim fizičkim tijelom/kontejnerom (djeca, bračni drug, braća, roditelji...)

Na ovoj tački, mi pitamo Dušu da li će ona dozvoliti njima da je uzmu: da uzmu nju ili njen fizičko tijelo/kontejner; (na ovaj način mi projiciramo u sadašnjosti tu potvrdu koja se odnosi na budućnost.) Duša kaže čvrsto – NE!

Sada treba da pripremimo Dušu da nam da dvije važne informacije i to je razlog zašto od nje tražimo da pogleda u svoju budućnost, kao i u budućnost njenog fizičkog tijela/kontejnera. Pitaćemo je da ih izbroji. Duša vidi sva njena fizička tijela/kontejnere odjednom, međutim, ona ne zna koliko njih je tamo ukoliko mi ne zatražimo od nje da ih prebroji. Na taj način, ona će ih vidjeti jedno po jedno, pa će ih izbrojati. Duša onda kaže da je broj fizičkih tijela/kontejnera između nule kao minimum (što znači da je ovo njeno trenutno fizičko tijelo poslednje) i 6 kao maksimum.

Ovaj tip pitanja je namijenjen da se ličnost navede na to da razumije kako izgleda njena sudbina u budućnosti a isto tako da i mi znamo da li se odgovor statistički uklapa sa svim ostalim, te tako da odredimo i kredibilitet svih ostalih odgovora koji su prikupljeni. Nadalje, Duša odmah postaje svjesna i toga šta joj budućnost nosi, te tako često dobijamo i sljedeći opis, “kad se sve završi ovdje, onda prelazimo tamo, u dimenziju koja je sazdana od svjetlosti”.

Želimo da podsjetimo na to da čovjekova ličnost ovdje nije pod hipnozom, nego se ona nalazi u stanju koje je povezano s njenom Duševnom komponentom, tako da ona odgovara odmah ali je nesvjesna onoga što kaže jer je lijeva moždana polutka odsječena od 80% komunikacije.

Drugo pitanje za provjeru odnosi se na prvo fizičko tijelo/kontejner Duše. Mi pitamo Dušu da nam kaže kako je njeno prvo fizičko tijelo/kontejner. Potrebno je da koristimo sadašnje vrijeme jer Duša ide i gleda svoje sadašnje prvo fizičko tijelo/kontejner koje je još uvijek prisutno, ili u stvari, ko-prisutno s našim vremenom. Cilj ovog ispitivanja je da se verifikuje da li Duša s kojom imamo posla potiče od 1-og ili 2-og kreatora. Ukoliko Duša opiše tijelo njenog 1.-og domaćina kao tijelo džinovskog čovjeka, onda imamo posla sa Primordijalnim Čovjekom (Primordial Man – PM, prim. prev.) i tu je sada potrebno da koristimo drugi modul za re-programiranje Duše; nasuprot tome, ukoliko Duša opiše svoje prvo fizičko tijelo/kontejner kao bilo kakvo drugo fizičko tijelo/kontejner, onda nije potrebno korištenje tog modula i nastavljamo tako što ćemo je pitati da se pridruži njenom Duhu i njenom Umu uz pomoć jednog eksperimenta fuzije. Duša obično oklijeva u početku, ali ona onda to pokuša i odmah dobija određenu korist od toga. Tako ćemo onda i podučiti Dušu kako da sarađuje u toj trijadi, pa time i prebacujemo na ‘0’ sve one šizofreničke stavove i ponašanje koje je tipično za mnoge žrtve otmica. Oni stižu jednu “teritorijalnu kartu” koja je kompletna ili koja će se odnosti bar na njihovo neposredno virtuelno susjedstvo.

7-modul

Reprogramiranje Duševne komponente prema Primordijalnom čovjeku

Ukoliko Duševna komponenta žrtve otmica potiče ili dolazi od Primordijalnog čovjeka (PM), ona obično osjeća određenu nostalgiju za svojim prvim fizičkim tijelom/kontejnerom koji je tokom vremena defeciran kao otac, gospodar ili stvoritelj.

Duša želi da se vrati natrag što je prije moguće i često puta se sjeti da je ona ovdje napuštena i tako živi čekajući da se PM vrati i uzme ju opet natrag.

Duša pokazuje potpunu nesvjesnost u vezi s onim što se stvarno dogodilo i ona pogrešno vjeruje kako mora čekati PM-a da se on vrati natrag.

Međutim, mi znamo da su stvari drugačije od toga. Znamo da je PM blokirao unutar sebe svoju Duševnu komponentu, tako da bi napravio svoje fizičko tijelo/kontejner besmrtnim, ali time je također blokirao i sposobnost Duše da doživljava, zato što ona ne može doživjeti jedinu stvar zbog koje je došla u ovaj univerzum a to podrazumijeva doživljaj smrti.

PM ne želi da umre i on se ponaša prema Duši upravo na isti način kako to čine i drugi vanzemaljci jer oni žude za tim da Duša bude blokirana u njihovim fizičkim tijelima/kontejnerima tako da oni mogu biti besmrtni, čak i u slučaju da time sprečavaju Dušu i svu Svijest da imaju doživljajno iskustvo.

PM koristi jedan trik kako bi riješio ovaj problem.

Uzeo je svoje Duševne komponente i podijelio ih je s ljudskim fizičkim tijelima/kontejnerima tako da Duša može doživljavati smrt koristeći se ljudskim fizičkim tijelima/kontejnerima.

Međutim, čini se da je na kraju ovog doživljaja Duša željela da se vrati svom originalnom vlasniku, PM-u, koji ju je stavio u kavez zauvijek. Duša je još uvijek ovdje s nama zato što je napuštena od strane PM-a i ona je potpuno nesvjesna da ju koriste i eksploatišu njeni budući tamničari.

Kad mi u ovom modulu podsjetimo Dušu o njoj ulozi u svemu ovome, ona pokazuje ljutnju prema PM-u i ne želi da mu se više vraća. Kroz ovu spoznaju mi želimo pomoći Duševnoj komponenti da shvati kako je ekscentrični visoki čovjek koji se čini kao jedan neobičan i mudar starac (to je način na kojeg ga Um vidi) koji se ponekad pojavljuje i kod SIMBAD-a kad ga praktikuju oslobođene žrtve otmica i koji pokušava da nagovori Dušu da mu se vrati, da je to u stvari jedan inteligentan ljudski lažov, koji želi da zatvori Dušu nakon što ona doživi smrt, koristeći je u tom kontekstu i puštajući je da često bude otimana od strane vanzemaljaca i prilikom čega mu ona služi kao neka vrsta trojanskog konja.

PM također koristi čovječanstvo kao topovsku hranu periodično uzrokujući eksterminaciju ljudske rase, kako bi spriječio vanzemaljce da preuzmu Duševnu komponentu i kako bi izbjegao da čovječanstvo postane samosvjesno, te tako i spozna kako stoje stvari.

Kako smo još prije naglašavali, čovječanstvo nema svog zaštitnika ni u obliku vanzemaljaca,

ni ljudske vojske, pa čak ni u PM-u, (koji je stvorio vanzemaljce, koji su nakon toga stvorili nas, tako da mogu kroz nas postati isto kao i PM.) PM je sam na određeni način počinio grijeh želeći da postane besmrtni i možda vječan, isto kao i njegov prvi stvoritelj.

9 - modul

Stvaranje zaštitnog zvona/mjehura

Na ovoj tački, tražićemo od Duševne komponente da stvori jedno prozirno zvono koje će zajedno sa cijelim tijelom obuhvatiti i trijadu u tijelu.

Onda ćemo reći da se ovo zvono ne može učiti izvana a da ono dozvoljava da se vidi napolje, pa tako ličnost/osoba može kontaktirati vanjsku sredinu ali vanjska sredina, što podrazumijeva vanzemaljce i vojsku, sve one, poznate i nepoznate, neće biti u stanju da nikad više uđe unutra a ako oni slučajno dodirnu to zvono, ono će tako zavibrirati da će ih automatski uništiti.

Duša zna kako to da učini i ona želi da sačuva njeno fizičko tijelo/kontejner, tako da ona neće imati nikakvih poteškoća kod pripreme ovog poslednjeg odbramenog trika.

U ovoj mentalnoj simulaciji, Duša stvara zvono koje obično radi onoliko dugo koliko je dug i život žrtve otmica.

Samo Duša može da otvori to zvono i to se događa samo onda ukoliko to ona poželi.

Napomene:

Mi smo bili u stanju da potvrdimo da je ovaj blok dosta puta poslužio kao jedan skriveni i efikasan štiti u poređenju sa slučajevima gdje ovaj modul nije bio korišten. Ideja za odabiranje štita u obliku zvona dolazi odatle što osoba asocira taj oblik sa zvukom. Zvuk podrazumijeva vibraciju pa je tako na taj način lakše za nekoga ko je vizuelan, auditoran ili kinestetičan, da prihvati pojam jednog vibrirajućeg zaštitnog oblika. Zahvaljujući Lucianu Scognamigliu, možemo naglasiti i to da je pojam "Zaštitnog zvona" veoma star i korišten je u Hinduizmu, <http://www.skepticfiles.org/mys5/tantsafe.htm>, što je kasnije bilo pogrešno kopirano od strane američkih nju-ejdera, <http://www.unexplainable.net/artman/pub...5400.shtml>, a prije njih, od strane Rozenkrojca http://www.rosicrucian.com/zineen/p_aura.htm

U tom kontekstu, oblik zvona se može efikasno zamijeniti i jednim energetskim oblikom kojeg možemo porediti s konceptom Aure. To će više odgovarati onima čija je percepcija više kinestetična, nego vizuelna. U tom slučaju, prema Scognamigliu, ovaj modul treba biti modifikovan na sljedeći način:

Zatražićemo od Duševne komponente da stvori jednu transparentnu auru kojom će omotati

trijadu koja se nalazi u tijelu i koja će takođe obuhvatati i cijelo tijelo.

Onda ćemo reći Duši da se ovu auru ne može ući izvana i da će nam ona dozvoljavati da vidimo kroz nju zato što je prozirna i da osoba tako može biti u kontaktu s vanjskim svijetom ali vanjski svijet, koji podrazumijeva vanzemaljce i vojsku, sve one, poznate i nepoznate, neće nikad više biti u stanju da uđe u nju, a ako oni dodirnu tu auru, ona će zavibrirati tako da će ih automatski uništiti.

Duša zna kako to da učini i ona želi da sačuva njeno fizičko tijelo/kontejner, tako da ona neće imati nikakvih poteškoća kod pripreme ovog poslednjeg odbrambenog trika.

10-modul

Završni dio

Sada kažemo osobi da izađe napolje iz ogledala i da nastavi da leti...

Nakon simulacije

Odmah nakon ove simulacije reći ćemo osobi da će unutar 56 sati vanzemaljci i vojska pokušati da opet vrate pod svoju kontrolu ono na što oni misle da polažu pravo. Treba da kažemo da, šta god da se desi, osoba neće biti opet oteta, jer je Duša sada reprogramirana.

Obično, kratko nakon toga, vanzemaljci i vojska će pokušati da stupe na scenu.

Osoba može osjećati da je bila oteta i moguće je da se ona ne sjeća toga šta se u stvari dogodilo, međutim, kad se ona sjeća šta se desilo kod narednih pokušaja otmice, onda možemo vidjeti da su svi oni propali. Ti pokušaji abdukcije se mogu nastaviti tokom dužeg vremena ili će jednostavno ostaviti čovjeka na miru nekoliko mjeseci, nadajući se da će njegove odbrambene barijere oslabiti, međutim, tako nešto se nikada ne događa.

U ovom kontekstu, žrtve otmica čije Duše potiču od 2.-og stvoritelja, neće više biti napadane, dok će kod onih čije Duše potiču od 1.-og stvoritelja biti uvijek PM koji će im dosađivati. PM je spao na to da saraduje sa vanzemalcima i vojskom kako bi vratio kući njegovu izgublenu Dušu i to, sve do sada, ne može biti postignuto tako lako; to se dešava zato što Duševna komponenta često odbija da fizički eliminiše PM-a, jer se osjeća vezana za njega zbog zajedničke prošlosti.

Moguće je to da ova vrsta situacije donekle stvara emocionalni stres kod žrtve otmica, jer se Duša stalno osjeća opkoljenom sve dok njena svijest ne eksplodira i ona ne dozvoli nikome u cijelom univerzumu da joj se približi.

To je posljednja tačka u našem radu.

Pored toga, treba da kažemo da ovdje samo u jednom navratu osoba stiže toliko mnogo svjesnosti da ona vidi virtuelni svijet oko sebe na tako različit način da ona sada dovodi u pitanje sve što je do sada vjerovala i često preispituje veze i odnose s ljudima koje poznaje.

U ovom kontekstu, mi treba da ostanemo u vezi sa žrtvom otmica tokom narednih mjeseci dok ona ne razumije viziju svog novog unutrašnjeg stanja ravnoteže koje će joj omogućiti da čini čuda a istovremeno i razumije zašto se sve to događalo.

Uspjesi i neuspjesi FMS-a

Nakon prvog tretmana koristeći FMS, osoba treba biti praćena najmanje 30 dana, znajući da je vanzemaljci ili ko go da je u pitanju, neće lako pustiti izvan svoje kontrole. Ono što se dešava, to je da se "oni" vraćaju ali nisu više u stanju raditi ono što su prije radili. Osoba, čak iako je sada svjesna tog fenomena i ne dozvoljava im da je više otimaju, može prilično lako biti locirana u vremenu-prostoru od strane vanzemaljaca i vojnih otimača, zbog njene porodične bliskosti sa drugim žrtvama otmica. Koristeći jednostavne riječi, na primjer, vojni otimači će biti u stanju pronaći osobu čak iako su mikročipovi za njeno lociranje otklonjeni ili uništeni, koristeći pripadnike bliske rodbine žrtve otmica s kojima se ona često susreće ili živi.

Prvih nekoliko dana nakon njegovog korištenja, pogrešno je određivati rezultate FMS-a jer postoji dosta parametara koje bi trebalo uzeti u obzir. Biće više pokušaja otmice osobe a to može dovesti do pogrešnih zaključaka s njene strane u vezi sa uspjehom FMS-a; ukoliko provjerimo uz pomoć tehnike sidra, pamćenja i sakupljanja sjećanja, primjetićemo da osoba nije više puštala vanzemaljce da je dalje otimaju ili ako jeste, onda nije voljno obavljala zadatke koje su vanzemaljci od nje zahtijevali.

Ponekad se desi da Duševna komponenta neke osobe pusti da njeno tijelo/kontejner bude opet oteto, samo zato što nismo bili dovoljno jasni prilikom sprovođenja FMS-a, kad smo reprogramirali Dušu da ne dozvoli da ni ona, niti njeno fizičko tijelo/kontejner budu ikad više oteti.

Duša često pusti vanzemaljce da otmu još jednom njeno fizičko tijelo/kontejner ukoliko se u njemu nalazi vanzemaljski fetus, a to je i posljednja otmica. Međutim, najopasnija stvar za žrtvu otmica je Štokholmski sindrom jer nakon nekoliko mjeseci bez otmica, on može da dovede do toga da Duša bude ponovo oteta. U takvim slučajevima osoba tvrdi kako se osjećala usamljena bez vanzemaljaca ili napuštena od strane svojih vlastitih tamničara.

Drugi mogući neuspjeh bi zavisio od vrste Duše koju subjekt ima. Neke Duše su radoznale i žele da budu opet otete čisto da bi vidjele šta će se desiti. Kad reprogramiramo Dušu uz pomoć FMS-a, mi moramo biti načisto s njom i reći joj da ona može razumjeti kako stvari stoje i bez potrebe da bude opet oteta jer ta vrsta doživljaja može dovesti do njenog "kraja" a takođe i do jednog neslavnog kraja njenog fizičkog tijela/kontejnera.

U svakom slučaju, FMS pruža žrtvi otmica jedan koristan alat da se odbrani a takođe joj daje, čak iako je korišten samo jednom, elemente za kompletno i brzo oslobađanje od otmica u

budućnosti, koje su egzogene prirode za ovu planetu.

Tako, možemo reći da je FMS jedna validna i brza metoda koja odgovara većini žrtava otmica, koja im omogućava da postanu svjesne ovog fenomena tokom samo jedne primjene. FMS omogućava žrtvama otmica da se odbrane od ovog problema u svim njegovim različitim varijetetima.

FMS je neuspješan kad Duševna komponenta odbije da sluša sugestije, jer je ličnost u osnovi mazohistički vezana za fenomen otmica dok je istovremeno preplavljena vanzemaljskim prisustvom i osjećajem strahopoštovanja prema njemu. Lako je prepoznati žrtve otmica koje spadaju u tu grupu jer su te osobe obično patološki depresivne i ekstremno samo-referentne.

Samo-referentnost je jedna karakteristika koja je s naše tačke gledišta, rezultat reakcije koja je suprotna depresiji (slab Duh). Drugim riječima, dok kod jedne patološki samo-referentne osobe Duh (muški dio sebstva) želi da upravlja životnom igrom uprkos činjenici da je Duša praktično odsutna, kod patološki depresivne osobe Duša je takođe odsutna i ne učestvuje u životnim doživljajima (što se može reći da je tako kod većine žrtava otmica), međutim, u takvom slučaju je i Duhovna komponenta praktično shrvana i bespomoćna u vezi s vanzemaljskim prisustvom unutar njenog fizičkog tijela/kontejnera.

U oba slučaja, Duša je praktično neaktivna prema životu, međutim, kod depresivne osobe, čini se da čak ni Duh nije u stanju da obavlja svoj dio. Postoje mnogi razlozi koji dovode do toga da Duša i Duh izgube interes za svoje fizičko tijelo/kontejner, međutim, na kraju se svodi na to da oni vode do oboljevanja fizičkog tijela/kontejnera na psihosomatskom nivou čak i u slučajevima kad osoba nema problema s vanzemaljskim otmicama. Sada možemo razgovarati i o ovoj interesantnoj tački, prema kojoj osobe koje su mentalno bolesne, mogu biti izlječene uz pomoć ove tehnike mentalne simulacije gdje se ispituju problemi Duše, Duha i Uma, a onda se pokušava ponovo povezati ove komponente kroz jedan konstruktivni unutrašnji dijalog. Naš posao nije da se miješamo u diskusiju o ovom posebnom aspektu psihoanalize i trans-personalne psihologije, čak iako su nam oni dali neke korisne ideje za naše polje studija tokom mnogih godina rada. Ono što je sigurno, s naše tačke gledišta, to je da bi bilo dobro ukoliko bi moderna psihologija i funkcionalna neurofiziologija, napokon počeli da uzimaju u obzir ove aspekte objektivne realnosti.

Simbolično značenje boja i arhetipa kod FMS-a

Kad se simulira scena leta, rezultirajuće slike koje se nesvjesno stvaraju biće prenesene u Um, i Um će ih transformisati u arhetipe, koji će postati poruka za Dušu, Um i Duh.

U tom kontekstu neće samo četiri osnovna elementa naći mjesto u odgovarajućim komponentama ljudskog bića, nego će čak i boje biti korisne. U stvari, već je dobro poznato to da je Zrak simbol za Dušu, Voda je simbol za Um, Vatra za Duh a Zemlja za tijelo. Mi ćemo spojiti zemlju sa smeđom bojom, zrak sa plavo-bijelom, Um sa zelenom-svijetlo plavom a Duh sa žutom-crvenom.

Mnogi tvrde da postoji korelacija između simbolizma boja i percepcije prirode. Hromoterapija liječi mentalne bolesti a takođe i bolesti tijela (ali uvijek kroz psihosomatsku vezu). Max Lüscher-ov kolor test može identifikovati nesvjesne osobnosti u skladu s redom po kojem osoba izabire boje.

Žuta-crvena:

Ovo je muški i aktivni princip; odnosi se na vatru, veselje, slavlje, seksualno uzbuđenje, a takođe predstavlja i krv i nasilne strasti. U alhemiji, te boje predstavljaju muškarca i muški princip Duha.

Zelena-nebeskoplava:

Ove boje su vezane za vodu i carstvo biljaka. Za budiste, one predstavljaju život. To su neutralne boje koje opuštaju čovjeka, njeguju meditaciju i mir a za nas predstavljaju Um.

Plava-bijela:

Predstavljaju intelekt, istinu, vijernost i istrajnost. Plavo je boja velikih dubina i ženskog principa. Za budiste, ona predstavlja nebo. Ta boja pročišćava i to je boja prostora. Ona proizvodi toplinu. Predstavlja svjetlost, jednostavnost, zrak, prosvjetljenje, čistoću, nevinost, svetost, iskupljenje. To je simbol Duše.

Smeđa:

To je boja Zemlje, kao drvo, povezana je sa čvrstim i trajnim stvarima. To je boja tijela.

To su boje koje su pridane Duši, Umu, Duhu i Tijelu kod velike većine slučajeva za vrijeme SIMBAD mentalne simulacije. Moguće je primjetiti i to da se koriste razne nijanse za oblačenje Duše, Uma, Tijela i Duha ovim bojama.

Te nijanse trebaju biti vezane sa ideičnim i arhetipskim aspektima kod određivanja "zdravstvenog stanja" Duše, Uma, Duha i Tijela.

S te tačke gledišta, Duša je normalno plava, ali u praksi ona može izgledati kao blijedo plava prema bijeloj, ovisno od njenog nivoa svjesnosti (viša svjesnost, svjetlija boja i jači intezitet.) Generalno govoreći, ljudska bića koriste razne boje povezane s različitim emocijama na jedan arhetipski način i u zavisnosti od njihove istorijske kulture. U zapadnom svijetu, primjetili smo da su tri osnovne boje iz RGB sistema pridane trima komponentama, Duši, Duhu i Umu. Moguće je kreirati i replicirati svaku boju iz RGB sistema.

U tom kontekstu, neki istraživači koji proučavaju ljudski mozak porede ga s jednim kompjuterom koji slijedi iste zakone kao i vanjski svijet u svojoj unutrašnjoj mentalnoj simulaciji (Pribram). http://it.wikipedia.org/wiki/Karl_Pribram

Opseg spektra svake posebne boje vjerovatno zavisi od različite percepcije i nivoa svjesnosti

čovjekovog bića.

Kad se Duša, Um i Tijelo povežu zajedno u jednu trijadu, prilikom vježbe SIMBAD, osoba percipira nešto što ima intezivnu bijelu boju što pokazuje da mentalna simulacija perfektno odražava boju kao mjeru energije i jačine koja se emituje.

Odatle, čini se da korištenje boja kod identifikacije nečijih vlastitih komponenti podrazumijeva odličnu metodu za introspektivnu analizu.

Na osnovu ove šeme, možemo intuitivno reći da ukoliko nam naš Duh izgleda više žut, nego crven, onda možemo reći da se kod nas odigrala jedna djelomična fuzija mentalne komponente.

Analiza boja komponenti čovjekovog bića može predstavljati jednu vrstu opšteg zdravstvenog pregleda osobe koja se ispituje.

[http://www.reiki.info/Energie/Ufo-Abduc ... uction.pdf](http://www.reiki.info/Energie/Ufo-Abduc...uction.pdf)

Zaključci i literatura

Želimo naglasiti to da smo proveli osam mjeseci intezivnog ispitivanja prije nego što smo objavili ovaj rad. Takođe smatramo da je bitno podvući to da čak iako svako može uspješno koristiti FMS jer nije potrebno poznavanje NLP-a da bi se ovladalo FMS tehnikom, takođe je potrebno imati i jedno široko i duboko znanje o fenomenu vanzemaljskih otmica u svim njegovim aspektima. Ukoliko se FMS metoda pogrešno primjeni moguće je da dođe do ozbiljnog procesa disocijacije kod tretirane osobe.

Tim koji je radio na razvoju FMS-a je odlučio da učini što je moguće prije ovu metodologiju dostupnom na italijanskom i drugim jezicima, kako bi se ona mogla validirati u bitci za život na svjetskom nivou.

FMS se razlikuje od klasične hipnoze jer nije toliko dubok dok je sama sekvenca potrebnih operacija ne-hipnotičke prirode. (A još uvijek je moguće kontrolisati dubinu hipnotičkog stanja: napomena autora.) Jedna od glavnih operativnih razlika je sljedeća: kad koristimo hipnozu kako bi oslobodili čovjeka od njegovih problema, prethodno je potrebno sprovesti odgovarajuće pripreme u smislu sastanaka s osobom i razgovora, prilikom kojih se utvrđuje pozadina nečijih iskustava s vanzemaljima i sprovode pripreme za hipnozu uz pomoć korištenja VAK modela i modela sidra. FMS možemo koristiti bez svega toga, ali moramo naglasiti to da se osoba mora svakodnevno pratiti nakon njega, kako bi joj se pružila sva potrebna podrška da bi konačno prevazišla svoje probleme. Često se desi da se problem opet pojavi čak iako se činilo da je osoba u stanju da se nosi s tim. Psihološka podrška treba da traje najmanje mjesec dana (između jednog i tri mjeseca), nakon primjene FMS-a.

Literatura za korištenje mentalnih imiđa i aplikacija:

1. Pensare per immagini, Arti Terapie e immagini mentali published in Arti Terapie, n. 4, anno I, 1995. <http://www.teatrovideoterapia.it/pensare-cavallo.htm>
2. Ahsen A., "ISM: the triple code model for imagery and psychophysiology", Journal of Mental Imagery, 8, 1984, pp. 1-41.
3. Kosslyn S. M., "Le immagini nella mente", Giunti Barbera, Firenze, 1989.
4. Sini C., "I segni dell'anima", Laterza, Roma-Bari, 1989.
5. Sartre J. P., "Immagine e coscienza", Einaudi, Torino, 1976.
6. [http://www.scuolodipsicoterapia.it/inde ... &catid=116](http://www.scuolodipsicoterapia.it/inde...&catid=116)
7. [http://healing.about.com/od/visualizati ... shafer.htm](http://healing.about.com/od/visualizati...shafer.htm)
8. Sheikh A. A, Panagiotou N. C., Percept Mot Skills. Use of mental imagery in psychotherapy: a critical review. Oct;41(2):555-85, 1975.
9. Emily A. Holmes; Tamara J. Langa; Catherine Deeprosea Mental Imagery and Emotion in Treatment across Disorders: Using the Example of Depression, Cognitive Behaviour Therapy, Volume 38, Issue S1, pages 21 – 28, 2009. [http://www.informaworld.com/smpp/ftinte ... rm=content](http://www.informaworld.com/smpp/ftinte...rm=content)
10. <http://eidetictraining.com/>



Ovdje može biti Vaša reklama